

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 120/04
23.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ružom Urošević, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva finansija i ekonomije Republike Srbije, Poreska uprava, Regionalni centar iz Beograda broj 432-69/2003-IV-02 od 11.12.2003. godine, u predmetu poreza, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 23.02.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija i ekonomije Republike Srbije, Poreska uprava, Regionalni centar iz Beograda broj 432-69/2003-IV-02 od 11. 12. 2003. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija i ekonomije, Poreske uprave, Ekspozitura Mionica broj 432/200/03 od 05. 11. 2003. godine, kojim je utvrđen porez na nasleđe i poklon u iznosu od 6.809,70 dinara, na strani tužioca.

Tužilac je u tužbi osporio zakonitost rešenja tuženog organa ističući da se zasniva na pogrešnom i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i na pogrešnoj primeni materijalnog prava. Smatra da nije bilo uslova da ga prvostepeni organ svojim rešenjem obaveže na plaćanje poreza na poklon, već je u ovom slučaju trebalo primeniti odredbu člana 31. stav 3. Zakona o porezima na imovinu jer u odnosu na tužioca postoji beneficija budući da se ugovorom koji je osnov za utvrđivanje poreske obaveze prenosi apsolutno pravo u kapital privatnog preduzeća, što predstavlja razlog za oslobađanje od plaćanja poreza na poklon. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja sa predlogom da Vrhovni sud Srbije tužbu tužioca odbije kao neosnovanu.

Pošto je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve spise ovoga spora, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba tužioca osnovana.

Osnovano se tužbom tužioca ukazuje na nezakonitost rešenja tuženog organa.

Iz spisa ove poreske stvari se vidi da je na strani tužioca kao akcionarskog društva sa ograničenom odgovornošću utvrđena obaveza plaćanja poreza na poklon po osnovu ugovora koji je zaključen sa vlasnikom tužioca, a kojim je vlasnik tužioca na ovoga preneo svojinu na parcelama, bliže označenim u ugovoru, bez naknade, zbog poslovnih potreba tužioca kao preduzeća, radi izgradnje Fabrike za _____. Poreski organi su našli da je prenos apsolutnog prava izvršen bez naknade, pa su stoga utvrdili obavezu na strani tužioca po osnovu poreza na poklon, budući da je odredbom člana 15. stav 1. Zakona o porezima na imovinu ("Službeni glasnik RS" br. 26/01 i 80/02), predviđeno da je obveznik poreza na nasleđe i poklon rezident i nerezident republike koji nasledi ili na pokloni primi pravo iz člana 14. stav 1. (pravo svojine i druga prava na nepokretnostima iz člana 2. ovog Zakona), na nepokretnosti koja se nalazi na teritoriji republike. Prema stavu izloženom u rešenjima poreskih organa, poreska olakšica iz člana 31. stav 1. tačka 3. istog Zakona kojom je predviđeno da kod ulaganja apsolutnih prava u kapital akcionarskog društva, odnosno društva sa ograničenom odgovornošću, porez na prenos apsolutnih prava se ne plaća, odnosi se na drugu vrstu poreza iz Zakona o porezima na imovinu, a ne u odnosu na porez na poklon.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije, pogrešno su našli poreski organi da u ovoj poreskoj stvari treba utvrditi obavezu plaćanja poreza na poklon samo zbog činjenice što je ugovorom o prenosu nepokretnosti između vlasnika tužioca i samog tužioca izvršen poklon kroz prenos apsolutnih prava bez naknade. Kod ocene pitanja da li se radi o ugovoru o poklonu ili o teretnom pravnom poslu, bitno je da se utvrdi animus donandi, volja da se poklon učini, što ovu vrstu ugovora razlikuje od teretnih pravnih poslova. Iz sadržine ugovora o ustupanju nepokretnosti se vidi da je vlasnik tužilačkog preduzeća preneo apsolutno pravo na nepokretnostima, bliže označenim u ugovoru, na to privatno preduzeće zbog poslovnih potreba, izgradnje Fabrike za _____, pa kod ovog ugovora volja da se učini poklon nije sama sebi cilj, već se poklon čini u cilju proširenja materijalne baze preduzeća i u krajnjoj liniji sticanja dobiti na strani preduzeća čiji je vlasnik ustupilac. Zbog toga se zaključeni ugovor, i bez obzira na činjenicu što u njemu stoji da se prenos na nepokretnostima vrši bez naknade, ne smatra ugovorom o poklonu, već ugovorom kojim se vrši ulaganje apsolutnih prava na nepokretnostima u kapital akcionarskog društva odnosno društva sa ograničenom odgovornošću a takav prenos predstavlja poresko oslobađanje iz citiranog

ovakvo pravo sa ograničenom odgovornošću, a takav prenos predstavlja poresko oslobođenje iz sklopa člana 31. stav 1. tačka 3. Zakona. Budući da je zakonodavac ovakvu vrstu zaključenih ugovora izuzeo iz poreza na nasleđe i poklon i svrstao u deo četvrti Zakona o porezima na imovinu, koji govori o porezu na prenos apsolutnih prava, bez značaja je za ocenu pravne prirode zaključenog ugovora da li je za prenos apsolutnog prava u ovakvoj situaciji ugovorena naknada ili ne.

Izloženo pravno shvatanje suda je u skladu i sa odredbom člana 9. stav 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji kojom je predviđeno da se poreske činjenice utvrđuju prema njihovoj ekonomskoj suštini.

Nalazeći da je donošenjem osporenog rešenja očigledno povređen zakon na štetu tužioca, budući da se nisu stekli uslovi za utvrđivanje poreza na poklon na njegovoj strani, Vrhovni sud je tužbu tužioca uvažio i poništio osporeno rešenje odlučujući kao u dispozitivu presude u smislu člana 38. stav 2. u vezi stava 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, a u novom postupku tuženi organ je vezan primedbama suda iz ove presude i iznetim pravnim shvatanjem u smislu člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 23. 02. 2006. godine, U. broj 120/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Ruža Urošević, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ